

DONIESIENIA Z LEŚNEGO ŚWIATA

Nr 4/2009 (4)

Instytut Badawczy Leśnictwa, Sękocin Stary, ul. Braci Leśnej 3, 05-090 Raszyn
e-mail: zin@ibles.waw.pl www.ibles.pl

Międzynarodowy Rok Lasów 2011

Ogólne Zgromadzenie ONZ na 61 sesji w Nowym Jorku uchwaliło Rezolucję 61/193 o „Międzynarodowym Roku Lasów 2011”. W związku z tym Federalne Ministerstwo Wyżywienia, Rolnictwa i Ochrony Konsumenta oraz Niemiecka Rada Gospodarki Leśnej (DFWR) już podjęły stosowną kampanię. Powołano między innymi wspólną grupę o nazwie „Miejsce spotkania – las” („Treffpunkt Wald”), sterującą przygotowaniem obchodów roku 2011. Niezależnie od tego DFWR na swoim zebraniu w maju br. wybrała komitet do koordynacji współpracy niemieckiej gospodarki leśnej z publicznością (społeczeństwem) przy organizowaniu różnych imprez oraz projektów.

Źródło: *AFZ-Der Wald*, 15/2009

A. K.

Spada eksport rosyjski

Rosyjscy eksperci obawiają się, że pozyskanie drewna w br. może spaść o 20% i wynieść tylko 130 mln m³. Już w 2008 r. uległo ono obniżeniu o 20% do poziomu 163 mln m³. Za pierwsze pięć miesięcy obecnego roku jego spadek wyniósł 11% w stosunku do analogicznego okresu roku ubiegłego, w tym w maju było mniejsze aż o 25%. Jedną z przyczyn zmniejszonego pozyskania jest spadek cen drewna, które od początku bieżącego roku zmniejszyły się o 30%. W tej sytuacji pozyskanie stało się po prostu nieopłacalne.

Ceny drewna wpłynęły również na obniżenie eksportu surowca drzewnego. Od stycznia do maja jego eksport zmniejszył się o 49,4% w stosunku do analogicznego okresu roku ubiegłego, tj. do poziomu 8,7 mln m³.

Z powodu kryzysu zmniejszyła się także liczba odbiorców (użytkowników) drewna na skutek trudności płatniczych. Rozmiar tego zjawiska dla drewna tartaczno-ego za omawiany okres wyniósł 14,2% w porównaniu do pierwszych pięciu miesięcy roku ubiegłego, a dla produktów przemysłu celulozowego aż o 28%.

Źródło: *Holz-Zentralblatt*, 29/2009

A. K.

Miliardy euro na ochronę lasów

Komisja Europejska rozważa możliwość przekazywania krajom rozwijającym się dużego wsparcia finansowego na ochronę lasów tropikalnych. Projekt stworzenia nowego mechanizmu finansowania działalności służącej

zachowaniu i ochronie tych cennych ekosystemów leśnych powstał w związku z zaplanowanym na grudzień br. szczytem w Kopenhadze. Poświęcony będzie on wytyczeniu kierunków działań w zakresie redukcji emisji gazów cieplarnianych do atmosfery po roku 2012, kiedy przestanie obowiązywać Protokół z Kioto. Utworzenie nowego mechanizmu wspierania krajów rozwijających się w ograniczaniu ich własnych emisji i w dostosowywaniu się do zmian klimatu, stanowi jeden z priorytetów Szwecji, sprawującej obecnie przewodnictwo w Unii Europejskiej.

Komisja Europejska proponuje, by część środków uzyskiwanych w ramach Europejskiego Systemu Handlu Emisjami, zobowiązującego zakłady przemysłowe do nabywania praw do emisji gazów cieplarnianych do atmosfery, przekazywana była na ochronę lasów w krajach Południa. Przeznaczenie 5% dochodów z aukcyjnej sprzedaży praw do emisji pozwoliłoby na wsparcie krajów rozwijających się sumą sięgającą nawet 2,5 mld euro rocznie do 2020 roku.

Poza środkami przeznaczonymi na ochronę lasów tropikalnych Unia Europejska zamierza przeznaczyć około 30 mld euro rocznie do 2020 roku na dostosowywanie się najuboższych krajów do zmian klimatu, m.in. poprzez wprowadzanie upraw bardziej odpornych na suszę czy budowę nowych ujęć wody. Szacuje się, że potrzeby finansowe krajów najbardziej narażonych na skutki zmian klimatu wynoszą około 100 mld euro rocznie w okresie do 2020 roku.

Źródło: *Reuters*, 23.07.2009

A. Kal.

W Niemczech zaczyna brakować drewna tartaczno-ego

Przewodniczący Federalnego Związku Przemysłu Tartaczno-ego i Drzewnego (BSHD) zwrócił się do Niemieckiej Rady Gospodarki Leśnej z apelem o zapewnienie przemysłowi tartaczno-emu dostatecznej ilości drewna. Skłoniły go do tego niewielkie zapasy drewna okrągłego w tartakach, które nie zapewnią zapoczątkowanego od kwietnia br. wzrostu przetarcia. Jedną z przyczyn owego niedostatku jest pozostawienie na składnicach leśnych drewna opanowanego przez chrząszcze, drugą zaś krytyczna ocena rozwoju gospodarczego z wiosny br. i wynikające z niej wnioski dla gospodarki leśnej, która ograniczyła pozyskanie drewna. Obecnie popyt na produkcję drewna rozwija się i potrzeby tartaków rosną.

Źródło: *Holz-Zentralblatt*, 29/2009

A. K.

Opony z drewna?

Grupa naukowców z Oregon State University w Stanach Zjednoczonych uzyskała zaskakujące wyniki badań dotyczących nowych możliwości wykorzystania celulozy mikrokrystalicznej. Okazało się, że składnik ten może częściowo zastąpić krzemionkę, która obok sadzy wzmacnia i wypełnia mieszanekę gumy stosowanej do produkcji opon.

Wyniki badań pokazują, że szersze wykorzystanie celulozy mikrokrystalicznej pozwoliłoby na zmniejszenie zużycia energii w procesie produkcji opon, ograniczenie kosztów ich wytwarzania oraz poprawienie odporności na wysoką temperaturę przy jednoczesnym zachowaniu wytrzymałości na rozciąganie. Ponadto wstępne testy wykazały, że nowe opony charakteryzują się porównywalną z obecnie stosowanymi przyczepnością na zimnych i wilgotnych nawierzchniach, są równie wytrzymałe, a dzięki mniejszym oporom toczenia w upalne dni przyczyniają się do zmniejszenia zużycia paliwa przez pojazdy w nie wyposażone. Dotychczas nie przeprowadzono jednak badań nad ich trwałością w dłuższym czasie.

Celuloza mikrokrystaliczna składa się z bardzo precyzyjnie uporządkowanych włókien wielkości od kilku do kilkudziesięciu mikrometrów. Na jej korzyść, poza wymienionymi powyżej zaletami, przemawiają niskie koszty produkcji, łatwość wytwarzania z celulozy w procesie kwaśnej hydrolizy, możliwość uzyskania z niemal każdego rodzaju włókien roślinnych, co oznacza powszechność występowania oraz odnawialność zasobów. Włókna celulozy są już od pewnego czasu stosowane jako wzmocnienie niektórych rodzajów gumy i innych elementów wykorzystywanych w samochodach, np. w paskach, wężach gumowych czy izolacjach, jednak ich zastosowanie w oponach, jest zupełną nowością.

Źródło: *ScienceDaily*, 5.08.2009

A. Kal.

Niemcy potrzebują nowej polityki leśnej

Do takiego wniosku doszli eksperci z zakresu leśnictwa na spotkaniu w czerwcu br. na temat: „Przyszłość lasu: wyzwania dla przyszłej polityki leśnej w Niemczech”. Uczestnicy spotkania podnieśli następujące, ważne kwestie w tym zakresie:

- Opóźnienia nowelizacji federalnej ustawy o lasach powinny być szybko zrekompensowane przez nowo wybrany Bundestag dla zapewnienia dobrych podstaw trwałego użytkowania lasu.
- Relacje nowych form użytkowania między rolnictwem a leśnictwem, dotyczące plantacyjnej produkcji drewna i rolno-leśnych form gospodarki, wymagają szybkiego uregulowania.
- Polityka leśna wiąże i zestrzaja ze sobą różne interesy w jedną wspólną strategię rozwoju lasu. Jej kontynuowanie jest zadaniem rządu federalnego i landów.
- Prowadzenie dialogu o przyszłość użytkowania lasu wymaga wsparcia ze strony Narodowego Programu Leśnego.

Opracowany przez wielu naukowych ekspertów leśnictwa, gospodarki i innych dziedzin wiedzy program „Przyszłość i wizja lasu 2100” stanowi kamień węgielny w pracach nad przyszłą polityką leśną. Badania opinii różnych gremiów i osób z zakresu leśnictwa, drzewnictwa, nauki, administracji itp. pozwoliły na określenie centralnych dla przyszłości lasów i gospodarki leśnej problemów, warunków rozwoju i zasad sterowania (zarządzania). Były one także przedmiotem wielu konferencji i warsztatów.

Szczególnie istotne znamiona mają podniesione przez ekspertów niedostatki długookresowych perspektyw niemieckiej polityki leśnej. Podstawą opracowania przyszłej polityki leśnej mogą być zaprezentowane przez naukowców trzy możliwe scenariusze rozwoju lasu do 2100 r.

Źródło: *Holz-Zentralblatt*, 30/2009

A. K.

Z liści na cegły

Oprzędnica jesienna (*Hyphantria cunea*) jest motylem z rodziny sówkowatych, pochodzącym z Ameryki Południowej. Żeruje głównie na morwach, klonach, czereśniach, śliwach, bożodrzewie, orzechu a także chmielu. Do Europy zawleczono ją po drugiej wojnie światowej. W Polsce występuje okazjonalnie i nie stanowi jak dotychczas poważnego zagrożenia tak dla upraw sadowniczych, jak i dla gatunków leśnych. Jednak ostatnie doniesienia z Kazachstanu wskazują, że w tamtejszych warunkach motyl ten jest przyczyną poważnych strat. Od 2003 roku powiększa swój areal występowania, powodując defoliację drzew, głównie owocowych, sięgającą 80%. Sytuacja jest na tyle poważna, że przystąpiono do badań nad skutecznością insektycydów w walce z inwazyjnym motylem. Najlepsze wyniki dał preparat biologiczny oparty na *Bacillus thuringiensis*, wytwarzany w Kazachstanie pod nazwą handlową Lepidotsid.

O ile odległość i odmienność klimatyczna Kazachstanu pozwalają nam czuć się bezpiecznie, to informacje z sąsiadującej Ukrainy mogą być przyczyną pewnego niepokoju. Wspomniany motyl okazał się tam bowiem szkodnikiem cegieł. Problem dotknął stosunkowo drogich wyrobów stosowanych w elewacjach. Przechowuje się je i transportuje w ładunkach gdzie warstwy cegieł przełożone są tekturą falistą, zabezpieczającą przed uszkodzeniami mechanicznymi. Całość owija się podwójną warstwą folii polietylenowej. Ponieważ palety przechowywane są na otwartym powietrzu, stanowią atrakcyjne schronienie dla oprzędnicy, zapewniające idealne warunki dla przepoczwarczenia i przezimowania. Gąsienice przegryzają warstwę folii i lokują się w falistej tekturze. Wiosną opuszczają swoje kryjówki zostawiając na powierzchni cegieł tłuste, kolorowe plamy, wnikające w ceramikę i znacznie obniżające wartość handlową produktu.

Źródła: <http://www.cabi.org/forestsience/>
<http://www.iop.krakow.pl/gatunkiobce/>

I. P.

Dlaczego tak dużo czeremchy amerykańskiej?

Naukowcy z Agricultural Research Service w Montanie w Stanach Zjednoczonych wyjaśnili przyczynę niekontrolowanego rozprzestrzeniania się czeremchy amerykańskiej w Europie. Na obszarze Ameryki Północnej, skąd pochodzi ten gatunek, problem nadmiernej ekspansji nie występuje w ogóle, a poszczególne osobniki czeremchy amerykańskiej rosną w znacznie większym rozproszeniu, niż ma to miejsce w wielu lasach na kontynencie europejskim.

Badacze przebadali próbki glebowe pobrane w ponad 20 kompleksach leśnych w Stanach Zjednoczonych, leżących w zasięgu naturalnego występowania czeremchy amerykańskiej, oraz w podobnej liczbie drzewostanów zasiedlonych przez ten gatunek w Niemczech, Francji, Belgii i Holandii. Z pobranej gleby wyizolowano patogeny grzybowe z rodzaju *Pythium*, którego niektóre gatunki odpowiadają za powstawanie zgorzeli siewek na plantacjach i w szkółkach leśnych. Następnie

naukowcy zbadali wirulencję (zdolność wniknięcia, rozmnożenia się i uszkodzenia tkanek zainfekowanego organizmu) każdego wyizolowanego patogenu i przeprowadzili badania DNA w celu identyfikacji poszczególnych grzybów. Wyniki badań pokazały, że niektóre nieagresywne gatunki rodzaju *Pythium* występują w glebie pochodzącej zarówno z Europy, jak i z Ameryki Północnej, podczas gdy agresywne gatunki patogenu obecne są jedynie w próbkach gleby pobranej na obszarze Stanów Zjednoczonych.

Przeprowadzone badania pozwalają na sformułowanie tezy, że patogeny z rodzaju *Pythium* znacząco przyczyniają się do regulacji liczebności czeremchy amerykańskiej w lasach Ameryki Północnej. Brak naturalnego wroga w Europie, w powiązaniu z odpowiednimi warunkami siedliskowymi i klimatycznymi, sprawia, że czeremcha może rozprzestrzeniać się w zasadzie w sposób niekontrolowany, stanowiąc niejednokrotnie zagrożenie dla rodzimych gatunków roślin.

Źródło: *ScienceDaily*, 28.07.2009

A. Kal.

W Finlandii rosną zasoby drewna

Zapas drewna na pniu lasów fińskich wynosi 2,2 mld m³. Jest to najwyższy jego poziom w ostatnich 40 latach (wzrost o 47%) – jak wynika z dzisiejszej inwentaryzacji lasu, która jest wykonywana regularnie już od 80 lat. Obecna, jedenasta inwentaryzacja powinna się zakończyć w 2013 r.

Struktura gatunkowa zapasu kształtuje się następująco: sosna 50%, świerk 31%, brzoza 16%, pozostałe gatunki liściaste i iglaste 3%. W stosunku do ostatniej zakończonej inwentaryzacji oznacza to wzrost udziału sosny i gatunków liściastych, natomiast spadek udziału świerka. Główną tego przyczyną jest struktura wiekowa drzewostanów, w tym duży udział młodszych drzewostanów sosnowych i liściastych, starszych zaś świerkowych. W tych ostatnich pozyskanie było zatem większe niż przyrost, odwrotnie natomiast w sosnowych i liściastych.

Przyrost miąższości drzewostanów w ostatnim okresie wyniósł 99,1 mln m³ rocznie, gdy tymczasem pozyskanie tylko 57 mln m³ (58% przyrostu). Według obliczeń fińskiego Instytutu Badawczego Leśnictwa Metla roczny etat pozyskania może wynieść 71 mln m³. Pozyskanie jest zatem mniejsze o 20% od etatu spełniającego warunek trwałego zagospodarowania lasu.

Źródło: *Holz-Zentralblatt*, 29/2009

A. K.

Inwazje roślinne – przyczyny i skutki

Gatunki obce, zadamawiające się w naszej florze i faunie są przedmiotem intensywnych badań biologii inwazyjnej. Ostatnie dziesięciolecie przyniosło nam wiedzę o mechanizmach rozprzestrzeniania się neofitów, natomiast obecnie dużą uwagę zwraca się na skutki tego procesu i jego wpływ na rodzime biocenozy.

Czescy botanicy wytypowali trzynaście gatunków inwazyjnych i opisali ich wpływ na zmiany, jakie dokonały się w opanowanych przez nie fitocenozach. Badania objęły m.in. niektóre rdestowce, barszcz kaukaski, szczaw alpejski, topinambur, nawłóć kanadyjską, łubin trwały, rudbekię nagą, niecierpka gruczołowatego oraz kroplika żółtego. Warto dodać, że większość zbadanych roślin jest spotykanych również na terenie Polski. W ramach badań porównywano zbiorowiska roślinne zdominowane przez neofity z tymi, które zachowały się w stanie naturalnym, analizując różnice w składzie i strukturze gatunków zielnych.

Wyniki badań wskazują na silny negatywny wpływ rdestowców, barszczu kaukaskiego oraz szczawiu. Zbiorowiska opanowane miały znacznie zredukowaną liczbę gatunków (w skrajnych przypadkach o 90%). Zaburzona została również ich struktura i naturalna bioróżnorodność. Natomiast nie odnotowano takich skutków w stosunku do niecierpka gruczołowatego oraz kroplika żółtego.

O sukcesie inwazji decydują zarówno cechy gatunkowe neofitów jak i charakter zasiedlanych przez nie zbiorowisk. Rdestowce i barszcz kaukaski to rośliny o intensywnym wzroście, dominujące w otoczeniu. Znaczący wpływ na eliminowanie innych gatunków ma również rozległy i gęsty system korzeniowy rdestowców. Niecierpek gruczołowaty, jako gatunek roczny, nie rozwijający silnego systemu korzeniowego, pozwalał na przetrwanie i rozwój innych gatunków, nie zakłócając zasadniczo charakteru zbiorowisk.

Jednocześnie barszcz zasiedla bogate florystycznie górskie i podgórskie łąki z dużą ilością delikatnych roślin o niskiej zdolności konkurencyjnej. I odwrotnie, niecierpek czy topinambur wkraczają na siedliska nadbrzeżne, opanowane przez rośliny o dużej dynamice wzrostu.

Zagrożenie dla rodzimej przyrody powodowane przez inwazje nie jest tożsame z wpływem danego gatunku na zasiedlane zbiorowiska. Istotne zmiany strukturalne mogą dotyczyć zbiorowisk ruderalnych, które nie przedstawiają dużej wartości przyrodniczej. Odmiennie wygląda problem roślin powodujących słabsze zmiany, wkraczających jednak do zespołów przyrodniczo cennych, z dużą ilością rzadkich gatunków. Przykładem jest tu łubin, opanowujący oligotroficzne łąki górskie czy rudbekia i szczaw.

Wiedza o mechanizmach i skutkach ekologicznych wkraczania obcych gatunków są bardzo istotne dla ochrony rodzimej przyrody. Należy tu wziąć pod uwagę następujące fakty:

- wpływ poszczególnych gatunków na rodzime fitocenozy jest znacznie zróżnicowany,
- efekt inwazji jest zależny od charakteru zbiorowiska zasiedlanego przez neofity, a w szczególności od własności ekologicznych naturalnego, rodzimego dominanta,
- określając wpływ obcych gatunków na rodzime zespoły roślinne należy badać raczej cechy zbiorowisk post-inwazyjnych a nie tylko zmianę liczby gatunków.

Źródło: *Journal of Ecology*, vol. 97(3)/09

I. P.

Nowy program badań leśnych w Szwajcarii

Federalny Urząd Środowiska i Instytut Badawczy Lasu, Śniegu i Krajobrazu podjęły realizację programu badawczego, którego celem jest ocena wpływu zmian klimatu na lasy. Program ten, o wartości 2 mln CHF, będzie na razie wykonywany do 2011 r. Powinien on umożliwić zidentyfikowanie drzewostanów wrażliwych na zmiany klimatu oraz wymagających podjęcia określonych zabiegów gospodarczych. Powinien także udzielić odpowiedzi na pytanie: jak zmiana klimatu wpłynie na lasy ochronne, produkcję drewna, jakość wód gruntowych, sekwestrację węgla i bioróżnorodność.

Źródło: *Holz-Zentralblatt*, 33/2009

A. K.

Powody sprzedaży lasów prywatnych

W interesującym artykule trojga autorów na temat opieki państwa nad lasami prywatnymi w jednej z gmin w Bawarii przedstawiono wyniki badań dotyczące m.in. powodów sprzedaży tych lasów przez ich właścicieli. Do najważniejszych przyczyn sprzedaży lasów prywatnych należą:

- brak jakichkolwiek dochodów z lasu (22% przypadków),
- brak zainteresowania lasem ze strony rodziny (20%),
- zbyt dalekie położenie lasu (17%),
- niski poziom wiedzy o lesie (8%),
- zasilenie budżetu domowego (7%),
- brak czasu na dbanie o las (6%),
- inne przyczyny (20%).

Natomiast przeciwko sprzedaży lasu przemawiają głównie emocjonalne względy: tradycje rodzinne, możliwość wykonania prac leśnych we własnym zakresie, obawa przed dewastacją lasu przez nowego właściciela oraz traktowanie lasu jako hobby.

Warto jeszcze dodać, że struktura zawodowa (sektor pracy) właścicieli lasów przedstawiała się następująco: usługi (26%), rolnictwo (20%), przemysł (18%), rzemiosło (14%), administracja państwowa (8%), nauka (4%) i inne (10%).

Źródło: *AFZ-der Wald*, 13/2009

A. K.

Kąpiele leśne po japońsku

Gwałtowny rozwój i postęp cywilizacyjny, jaki mogliśmy obserwować w ubiegłym stuleciu w Japonii spowodował jednocześnie ogromne zwiększenie tempa życia mieszkańców tego kraju, a co za tym idzie – nasilenie stresu. Sytuacja ta tłumaczy duże zainteresowanie technikami relaksacyjnymi oraz sposobami kontroli i obniżania stresu cywilizacyjnego, wśród których szczególną uwagę zwraca się na rolę naturalnego otoczenia w procesie poprawy zdrowia, zarówno fizycznego, jak i psychicznego.

Praktycznym aspektem takich poglądów jest program „Shinrin-yoku” rozwijany od początku lat 80-tych ubiegłego wieku przez japoński rząd we współpracy z Urzędem Leśnym. Nazwa utworzona została z dwóch słów: „las” i „kąpiel”, przez analogię do kąpeli morskich czy słonecznych. Początkowo ideą programu było propagowanie przebywania w lesie, „wchłanianie” jego atmosfery z nastawieniem na doświadczanie terapeutycznych własności tego środowiska. Stały wzrost zainteresowania medycyny skutkami stresu cywilizacyjnego oraz metodami jego ograniczania spowodował rozwój programu i włączenie w jego przebieg badań naukowych z zakresu medycyny i psychologii.

W ostatnich latach pilotażowe badania przeprowadzono na grupie kilkunastu studentów, którzy odpoczywali, spacerując lub oglądając krajobrazy, na przemian w środowisku leśnym i miejskim, w sąsiedztwie ruchliwej arterii komunikacyjnej. Zarówno przed, jak i po odpoczynku badano ciśnienie tętnicze, częstotliwość pulsu oraz wykonywano elektrokardiogram u wszystkich uczestników. Dodatkowo poddani zostali oni testom psychologicznym, określającym ich poczucie spokoju, komfortu i odprężenia. Wyniki jednoznacznie wskazywały na poprawę samopoczucia po pobycie w lesie i jego pogorszenie po „odpoczynku” na terenie miasta.

Subiektywne odczucia uczestników w pełni zostały potwierdzone przez badania fizjologiczne. Osoby odpoczywające

w lesie miały niższe ciśnienie tętnicze oraz niższą częstotliwość pulsu w porównaniu z tymi, które przebywały w mieście. Również przebieg EKG wskazywał na niższy poziom stresu wśród osób z grupy „leśnej”.

Autorzy eksperymentu przywołują także inne publikacje, świadczące o pozytywnym wpływie naturalnego otoczenia m.in. na system odpornościowy oraz obniżenie poziomu hormonów stresu. Zapowiadane są kolejne badania, tym razem z udziałem znacznie większej grupy ochotników, mające na celu określenie wpływu poszczególnych typów lasu na organizm człowieka. Jednak już dziś autorzy jednoznacznie stwierdzają, że przebywanie, a zwłaszcza rekreacja w środowisku leśnym, ma terapeutyczny wpływ na zdrowie psychiczne człowieka.

Źródło: *Silva Fennica*, 43 (2) 2009

I. P.

„Czarna księga lasu” w Niemczech

Związek Środowiska i Ochrony Przyrody Niemiec (BUND) w przedstawionej w czerwcu br. „Czarnej księdze lasu” wskazał na piętnaście istotnych jego zdaniem nieprawidłowości w niemieckiej gospodarce leśnej, opracowanych na podstawie materiałów zebranych z dziewięciu landów. Dotyczą one uchybień przeciwko narodowym i europejskim postanowieniom prawa ochrony przyrody. Należą do nich: system zrębowy, wyrąb objętych ochroną przyrody pełnowartościowych starych drzewostanów, uszkodzenia gleby leśnej, wielokrotne niszczenie w czasie pozyskania drewna gniazd lęgowych chronionych gatunków, częste nadużywanie obowiązku ubezpieczenia od odpowiedzialności cywilnej za wypadki komunikacyjne na terenach leśnych. „Ustalone przypadki są symptomatyczne dla lekceważenia ochrony lasu i przyrody. Dzisiejsza gospodarka w lesie nie zadowala ani prawnych wymagań, ani nie zapewnia ochrony przyrody i ochrony gatunkowej” - powiedział przewodniczący BUND-u.

Źródło: *Holz-Zentralblatt*, 30/2009

A. K.

Zastrzelono wilka

W Saksonii-Anhalt 6 czerwca myśliwy zastrzelił wilka (basiora), który prawdopodobnie pojawił się na terenie poligonu w połowie ubiegłego roku. Popenił błąd, gdyż wilki nie są objęte prawem łowieckim, lecz zgodnie z europejskim prawem podlegają ścisłej ochronie. Znany z nazwiska myśliwy będzie musiał ponieść prawne konsekwencje swojego czynu. Umyślne lub też spowodowane niedbalstwem zabicie wilka jest według federalnej ustawy o ochronie przyrody naruszeniem przepisów i podlega karze pieniężnej do 50 000 €. Przy umyślnym zabicie objętego całkowitą ochroną zwierzęcia może grozić nawet kara pozbawienia wolności do 5 lat, z powodu niedbalstwa zaś – do 6 miesięcy.

Źródło: *AFZ-Der Wald*, 14/2009

A. K.

Informacje opracowali:

A. K. – Andrzej Kloceck

A. Kal. – Adam Kaliszewski

I. P. – Izabela Pigan